

„Kaipgi gali norėti, kad jie tavęs klausytų?“

Tau iškilęs didžiulis pavojus – nusiraminti ir gyventi arba manyti, kad reikia gyventi kaip „geram vaikui“, įsikuriančiam sutvarkytuose namuose be jokių sunkumų ir pažįstančiam tik laimę. Tai Nazareto namų židinio karikatūra; Kristus atsinešė laimę ir tvarką, todėl ir išėjo skleisti šių lobių tarp visų laikų vyrų ir moterų. (Vaga, 952)

liepos 2 d.

Tavo norai, kad visa žmonija pažintų Kristų, man atrodo labai logiški. Tačiau pradėk nuo atsakomybės už kartu su tavimi gyvenančių sielų išgelbėjimą, už kiekvieno tavo darbo ar studijų kolegos pašventinimą...

Štai pagrindinė misija, kurią tau yra pavedęs Viešpats. (*Vaga, 953*)

Elkis taip, tarsi nuo tavęs, vien nuo tavęs priklausytų darbo vietos aplinka – darbštumo, džiaugsmo, Dievo artumo ir antgamtinės regos aplinka.

Nesuprantu tavo bevališkumo. Susidūręs su sunkoka draugų grupe – kuri galbūt tapo sunki dėl to, kad ją apleidai, – tu nusišalini nuo jų ir išsisuki, manydamas, jog jie, būdami tik negyvas svoris, balastas,

besipriešinantis tavo apaštališkoms svajonėms, vis tiek tavęs nesupras...

Kaipgi gali norėti, kad jie klausytų tavęs, jei pats, nors ir mylėdamas juos bei tarnaudamas jiems savo malda ir marinimusi, nepasikalbi su jais?..

Kiek daug netikėtumų tau atneš diena, kai ryšiesi pasikalbėti su vienu, antru, trečiu! Maža to, jei nepasikeisi, jie pagrįstai galės šaukti, rodydami į tave pirštu: *Hominem non habeo!* – Neturiu kas man padėtų! (*Vaga, 954*)